

նաք՝ սեւ, վերնագրերը, սկզբնատողներն ու սկզբնատարները կարմիր կամ սևեզօծ. տող՝ 15: - Նոնթ՝ մազադաթ: - ԿԱՂՄ՝ կաշեպատ փայտ, բայց կաշին երեք կողմէ ամբողջապէս պատած է արծաթնայ տախտակով. առաջին կողմն վրայ փորագրուած է մեծադիր խաչնկութիւն, ետեւի կողմն վրայ Աստուածածին Յիսուս մանուկն ի գրկին, ետեւը ծաղիկներ: - ՊԱԷՊԱՆԱԿ շէպ: - ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ՝ ծայրերը յիջացած, ընդհանրապէս լաւ: ԴԱՏԱՐԿ ՊՈՒՂՎՈ՞՞ շէպ: - Լուսանցազարդներն ու պատկերները միջնակ արուեստով: - ԳՐԻՉ՝ Սարգիս քահանայ. կազմող՝ Մկրտիչ. տեղ՝ Կելիկիա. թուական՝ ԳԲ - 1353:

Մասնանու է Առեւիկ Աւետարան, որ կը պարունակէ Մատթէոս էջ 1ա—29բ. Մարկոս էջ 31ա—62ա. Դևակոս էջ 63ա—131ա. Թովնանէս 131ա—159ա:

ՅԵՐԱՍԱԿԱԿՐՈՒԹԻՒՆՔ (առաջին կողմն ետեւը). տէ՛ր մէկքեւեւ ու ես մայրիմ ժգ երանք օրն էշէի այլ գրէէ) սառախ շարգատ:

Էջ 93ա (այլ գրէէ). յիշատակ է նք աւետարան մէլքանին գառազարին եւ պազատարին սա եւ յի որդին արժանագ քարով չէ զրթի եղին:

Էջ 131ա: (Գրեաւոր յիշատակարան).

Ի հայոց մեծաց ի Թեախոնի:
 Ի յաւթ հարօք վերկու տարի:
 Կատարեցաւ սա ի կողքի:
 Չեւամբ սարգիս քմհի:
 Ա. ետարանս քրիտասի:

Ջար բժշկեաց արն ի յերկրի:
 Յախաւ ցաւոց զարմանայի:
 Ահաւանգս վաճ ժամանակի:
 Ահն եւ զկոյրն յորովայնի:
 Լուսաւորեաց ազգի ազգի:
 Չանգամայիսն ըստ հրամանի:
 Եւ զայսահարան այլ ի կողքի:
 Չննջեցեցան մէկ հնա եկի:
 Չամէն զկոյր հնա իր զրեցի:
 Չնք ծնընդեանն քի:
 Չպրտու լիւանն այլ գրեցի:
 Եւ ծայր ի ծայր զարգարեցի:
 Ու՛րով ծաղկիւ զաւինն ի լի:
 Ես գատկերնագն որ է ի զրէի:
 Կիտեւութեմ իմ՝ աչք բառի:
 Քն նմա՛ն ողբմեցի:

Արգ ես նըստաս յամենայնի:
 Սարգիս լըցեալ մեղաք ի լի:
 Ի ծերութե՛ն ժամանակի:
 Ոչխառութե՛ն յաւտար անի:
 Չի եփ (էբբ) գամեկու գրէի:
 Նա ի՛րդին՝ անուանեցի:
 Աք Թագու հոյն մարիունի:
 Տրն այլ համեց թէ Թող լինի:
 Չի այլ մարդ այս ցեղ շուհի:
 Նորս վայլէ՛ն որ է բարի:
 Ի վայեղուն յիշատակի:
 Նաեւ որդոցն իւր եւ զարմի:
 Ես իւր ծնողացն ամենայնի:
 Հանչել ի գնդն արբահամի:
 Աք Թագաւորն կոտանդին

Այտն աւեան է անեղին:
 Երկար ամաք վայելողին:
 Ըստ հրամանի մերջ փրկչին:
 Չաթեան իւր ըզհայրենին:
 Որովք իւրովք յամենայնի:
 Ա՛ն աւե՛ն ողորմութե՛ն:
 Իւր եւ ծնողացն իւր եւ զարմին:
 Որ զմեզ յիշէ՛ աւ ի բարին:
 Եւ կամ՝ ներքէ՛ մեզ Թողութե՛ն:
 Քն որ առանտ է ի բարին:
 Թողու զիւր մեղքն եւ զիւր ծնողին:
 Եւ զմերայնն զկազմողին:

Էջ 133ա Փառք ամենանք երբորութե՛ն հար եւ որդոյ եւ հոգոյն սրբոյ. յաւիտեանս ամէն: Ահա՛ն քահանայն բարեբանութի զԹեախոն. ողորմանին եւ մարգարեանին. այ հար այ որդոյ եւ այ հոգոյն որբոյն: Եւ ակեկ երկար. անորի՛ն. անքակ անբաժանելի միասնական նք նրբութե՛ն անզաւ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն: Գարձեալ յիշեցէք ի քն զվերջի ստացող նք աւետարանին. զզարնն նմատարն եւ նմ որբոյն ստացէ իւր հոգոյն եւ իւր ծնաւզացն եւ իւր կենակցին եւ բարի եւ շինարար արկեալ զփախ խաթանին եւ ի՛նչ զաւակացն հարեղւն. զաւլաւթիարին. եւ շնորհալի սրբի գին իւր հայր յուսե՛ցին եւ յաւմարնն եւ ստեփանոս սրկեղն իւր փեսային. եւ այլ նմ՝ արեան մերձաւորացն իւրոց ողբովք քն եւ որդոցն որ տարժամ մահամբ փոխեցան յՃէն եւ խառնեցան ի գունդ զարկնոց. եւ յերամս արգարոց ամէն:

Ես զթեանիկն իւր զզաւարայն. նմ յերկար տեք պահէ ամէն բ. աւետարանինս ի ձեռն սոփանին միջդին. եւ այլ վկայաւորն ոչ որ շուհն իշխանութի զաս ի նափնե՛ն:

Էջ 159ա. Յիշեցէք ՚ի քն եւ նմ ողբով սասցէք զվերջին ստացող նք աւետարանին՝ արմ մայրի մզուսի յահաւին. եւ այլ նմ՝ զարմից նորին. որ ստացաւ զնք աւետարանն ի հայալ վառտակոյ ի Թեախառութեան հայոց: Ուհ, եւ իւր ննջեցեղոցն հոգոյն շուրջ անին հիւանդաց առողջութե՛ն ասցէ. եւ ինքն զվարձն ի քն առցէ. ամէն: Հայր մեր որ յերկինս:

Էջ 159բ. Կազմեցաւ ձեւամբ այիփնարցի տէր կիրակոսի որդի տէր Թուսայեւ. ի վայելումն. յամբեցի տէր պապասար քհչի Թիփն ահհր ամի:

(Շարանիւն) Զ. Յ. ԱՃԱՌՈՒՄԱ.

